

V Bruseli **XXX**
[...](2023) **XXX** draft

NARIADENIE KOMISIE (EÚ) .../...

z **XXX**

o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis*

(Text s významom pre EHP)

NARIADENIE KOMISIE (EÚ) .../...

z **XXX**

o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis*

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 4,

so zreteľom na nariadenie Rady (EÚ) 2015/1588 z 13. júla 2015 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na určité kategórie horizontálnej štátnej pomoci¹, a najmä na jeho článok 2 ods. 1,

po konzultácii s Poradným výborom pre štátnu pomoc,

keďže:

- (1) Štátne financovanie, ktoré spĺňa kritériá stanovené v článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, predstavuje štátnu pomoc a podľa článku 108 ods. 3 zmluvy sa musí Komisii notifikovať. Podľa článku 109 zmluvy však Rada môže určiť kategórie pomoci, ktoré sú od tejto notifikačnej povinnosti oslobodené. V súlade s článkom 108 ods. 4 zmluvy Komisia môže prijať nariadenia týkajúce sa daných kategórií štátnej pomoci. V nariadení (EÚ) 2015/1588 Rada v súlade s článkom 109 zmluvy rozhodla, že pomoc *de minimis* (t. j. pomoc poskytnutá jednému podniku za určité obdobie, ktorá nepresahuje určitú pevne stanovenú sumu) by mohla predstavovať jednu z takýchto kategórií. Na základe uvedenej skutočnosti sa pomoc *de minimis* považuje za pomoc, ktorá nespĺňa všetky kritériá stanovené v článku 107 ods. 1 zmluvy, a preto nepodlieha notifikačnému postupu.
- (2) Komisia v mnohých rozhodnutiach objasnila pojem pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy. Komisia vysvetlila aj svoju politiku, pokiaľ ide o strop pomoci *de minimis*, pod úrovňou ktorého možno zväziť neuplatnenie článku 107 ods. 1 zmluvy. Urobila tak najskôr vo svojom oznámení o pravidle *de minimis* pri štátnej pomoci² a následne v nariadeniach Komisie (ES) č. 69/2001³, (ES) č. 1998/2006⁴ a (EÚ) č. 1407/2013⁵. Vzhľadom na skúsenosti nadobudnuté pri uplatňovaní nariadenia (EÚ) č. 1407/2013 je vhodné prispôsobiť stropy pomoci *de minimis*.
- (3) Je vhodné zvýšiť strop pomoci *de minimis*, ktorú v jednotlivých členských štátoch môže dostať jeden podnik za každé obdobie troch rokov, na 300 000 EUR. Uvedený

¹ Ú. v. EÚ L 248, 24.9.2015, s. 1.

² Oznámenie Komisie o pravidle *de minimis* pri štátnej pomoci (Ú. v. ES C 68, 6.3.1996, s. 9).

³ Nariadenie Komisie (ES) č. 69/2001 z 12. januára 2001 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES pri pomoci *de minimis* (Ú. v. ES L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁴ Nariadenie Komisie (ES) č. 1998/2006 z 15. decembra 2006 o uplatňovaní článkov 87 a 88 zmluvy na pomoc *de minimis* (Ú. v. EÚ L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁵ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 1407/2013 z 18. decembra 2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* (Ú. v. EÚ L 352, 24.12.2013, s. 1).

strop odzrkadľuje infláciu, ktorá vznikla od nadobudnutia účinnosti nariadenia (EÚ) č. 1407/2013, a pravdepodobný odhadovaný vývoj počas obdobia platnosti tohto nariadenia. Uvedený strop je potrebný na zabezpečenie toho, aby žiadne opatrenia patriace do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia nemohli byť považované za opatrenia ovplyvňujúce obchod medzi členskými štátmi a narúšajúce hospodársku súťaž alebo hroziace jej narušením.

- (4) Na účely pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v zmluve sa podnikom rozumie každý subjekt – súkromná alebo právnická osoba – vykonávajúci hospodársku činnosť bez ohľadu na jeho právne postavenie a spôsob financovania⁶. Súdny dvor Európskej únie objasnil, že subjekt, ktorý „vlastní kontrolné podiely v spoločnosti“ a ktorý „v skutočnosti vykonáva túto kontrolu tým, že sa priamo alebo nepriamo zapája do jej riadenia“, sa musí považovať za subjekt, ktorý sa zúčastňuje na hospodárskej činnosti danej spoločnosti. Samotný subjekt sa preto musí považovať za podnik v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy⁷. Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že všetky subjekty, ktoré sú kontrolované (právne alebo *de facto*) tým istým subjektom, sa majú považovať za jeden podnik⁸.
- (5) V záujme právnej istoty a zníženia administratívnej záťaže by sa v tomto nariadení mal stanoviť jasný a vyčerpávajúci zoznam kritérií, podľa ktorých možno určiť, kedy by sa mali dva alebo viaceré subjekty vykonávajúce hospodársku činnosť v jednom členskom štáte považovať za jeden podnik. Komisia vybrala kritériá, ktoré sú vhodné na účely tohto nariadenia, z ustálených kritérií na vymedzenie „prepojených podnikov“ v rámci definície malých alebo stredných podnikov (MSP) v odporúčaní Komisie 2003/361/ES⁹ a prílohe I k nariadeniu Komisie (EÚ) č. 651/2014¹⁰. Dané kritériá by sa mali vzhľadom na rozsah pôsobnosti tohto nariadenia vzťahovať na MSP aj na veľké podniky a mali by zabezpečovať, aby sa skupina prepojených podnikov považovala na účely uplatňovania pravidla *de minimis* za jeden podnik. Subjekty vykonávajúce hospodársku činnosť, ktoré však nemajú medzi sebou žiadny vzťah, s výnimkou toho, že každý z nich má priamu väzbu na ten istý verejný subjekt alebo verejné subjekty, by sa však nemali považovať za navzájom prepojené. Mala by sa teda zohľadniť osobitná situácia subjektov vykonávajúcich hospodársku činnosť, ktoré kontroluje ten istý verejný subjekt alebo verejné subjekty, v ktorých môžu mať subjekty vykonávajúce hospodársku činnosť nezávislú rozhodovaciu právomoc.
- (6) Vzhľadom na osobitné pravidlá, ktoré sa uplatňujú na sektory prvovýroby poľnohospodárskych výrobkov, rybolovu a akvakultúry a na riziko, že aj výška pomoci nepresahujúca strop stanovený v tomto nariadení by mohla spĺňať kritériá stanovené v článku 107 ods. 1 zmluvy, by sa toto nariadenie nemalo vzťahovať na uvedené sektory.
- (7) Vzhľadom na podobnosti medzi spracovaním a marketingom poľnohospodárskych výrobkov a spracovaním a marketingom nepoľnohospodárskych výrobkov by sa toto

---

⁶ Rozsudok Súdneho dvora z 10. januára 2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze a i., C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8.

⁷ Tamže, body 112 a 113.

⁸ Rozsudok Súdneho dvora z 13. júna 2002, Holandsko/Komisia, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

⁹ Odporúčanie Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o vymedzení mikropodnikov, malých a stredných podnikov (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

¹⁰ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy (Ú. v. EÚ L 187, 26.6.2014, s. 1).

nariadenie malo uplatňovať na spracovanie a marketing poľnohospodárskych výrobkov za predpokladu, že sa splnia určité podmienky. Poľnohospodárske činnosti potrebné na prípravu výrobku na prvý predaj (napr. zber, sekanie a mlátenie obilnín alebo balenie vajec) alebo prvý predaj ďalším predajcom alebo spracovateľom by sa v tejto súvislosti nemali považovať za spracovanie a marketing a toto nariadenie by sa preto na tieto činnosti nemalo uplatňovať.

- (8) Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že hneď ako Únia prijme právny predpis týkajúci sa zriadenia spoločnej organizácie trhu v príslušnom sektore poľnohospodárstva, členské štáty sú povinné zdržať sa prijatia akéhokoľvek opatrenia, ktoré by ho mohlo porušovať alebo k nemu stanovovať výnimky¹¹. Z uvedeného dôvodu by sa toto nariadenie nemalo uplatňovať na pomoc, ktorej výška je stanovená na základe ceny alebo množstva kúpených výrobkov alebo výrobkov uvedených na trh v sektore poľnohospodárstva. Nemalo by sa uplatňovať ani na pomoc, ktorá je viazaná na záväzok deliť sa o danú pomoc s poľnohospodárskymi prvovýrobcami.
- (9) Toto nariadenie by sa nemalo uplatňovať na pomoc na podporu vývozu ani na pomoc, ktorá je podmienená uprednostňovaním používania domácich výrobkov alebo služieb pred dovážanými. Predovšetkým by sa nemalo uplatňovať na pomoc, ktorou sa financuje zriadenie a prevádzkovanie distribučnej sústavy v iných členských štátoch alebo krajinách mimo EÚ. Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že nariadenie č. 1998/2006 „nevylučuje akúkoľvek pomoc, ktorá by mohla mať vplyv na vývoz, ale len pomoc, ktorej priamym cieľom, samotnou jej formou, je podpora predaja v inom štáte“¹². Pomoc určená na náklady spojené s účasťou na obchodných veľtrhoch alebo na náklady spojené so štúdiami či s poradenskými službami potrebnými na uvedenie nového alebo existujúceho výrobku na nový trh v inom členskom štáte alebo krajine mimo EÚ zvyčajne nepredstavuje pomoc na podporu vývozu.
- (10) Trojročné obdobie, ktoré sa má zohľadniť na účely tohto nariadenia, by sa malo posudzovať priebežne. Pri každom novom poskytnutí pomoci *de minimis* treba zohľadniť celkovú výšku pomoci *de minimis* poskytnutej v predchádzajúcich troch rokoch.
- (11) Ak podnik pôsobí v sektoroch vylúčených z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia a pôsobí aj v iných sektoroch alebo vykonáva iné činnosti, toto nariadenie by sa malo uplatňovať na tieto iné sektory alebo činnosti za predpokladu, že príslušný členský štát primeranými prostriedkami, ako je napríklad oddelenie činností alebo oddelenie účtov, zabezpečí, aby činnosti vo vylúčených sektoroch nevyužívali pomoc *de minimis*. Tá istá zásada by sa mala uplatňovať aj vtedy, ak podnik pôsobí v sektoroch, na ktoré sa uplatňujú nižšie stropy pomoci *de minimis*. Ak podnik nedokáže zabezpečiť, aby činnosti vykonávané v sektoroch, na ktoré sa uplatňujú nižšie stropy pomoci *de minimis*, využívali pomoc *de minimis* iba do výšky daných nižších stropov, mal by sa na všetky činnosti podniku uplatniť najnižší strop.
- (12) V tomto nariadení sa stanovujú pravidlá na zabezpečenie toho, aby nebolo možné obchádzať maximálne intenzity pomoci stanovené v osobitných nariadeniach alebo

---

¹¹ Rozsudok Súdneho dvora z 12. decembra 2002, Francúzsko/Komisia, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, bod 31.

¹² Rozsudok Súdneho dvora z 28. februára 2018, ZPT AD/Narodno sabranie na Republika Bălgaria a i., C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, bod 55.

rozhodnutiach Komisie. Stanovujú sa v ňom aj jasné a jednoducho uplatniteľné pravidlá kumulácie.

- (13) Týmto nariadením sa nevylučuje možnosť, že opatrenie by sa nemuselo pokladať za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy na základe iných dôvodov, než sú dôvody stanovené v tomto nariadení. Napríklad, keď je opatrenie v súlade so zásadou súkromného subjektu v trhovom hospodárstve alebo nezahŕňa prevod štátnych zdrojov. Najmä financovanie z prostriedkov Únie, ktoré centrálnie spravuje Komisia a ktoré nie je priamo ani nepriamo pod kontrolou členského štátu, nepredstavuje štátnu pomoc a pri určovaní toho, či bol dodržaný príslušný strop, by sa nemalo brať do úvahy.
- (14) Toto nariadenie nezahŕňa všetky situácie, v ktorých opatrenie nemusí mať žiadny vplyv na obchod medzi členskými štátmi a nemusí narúšať hospodársku súťaž ani hroziť narušením hospodárskej súťaže. Môžu nastať situácie, keď príjemca dodáva tovar alebo služby na obmedzenom území (napr. v ostrovnom regióne) v rámci členského štátu a je nepravdepodobné, že priláka zákazníkov z iného členského štátu, a že nebolo možné predvídať, že toto opatrenie bude mať viac ako len okrajový vplyv na podmienky cezhraničných investícií alebo usadzovanie. Takéto opatrenia by sa mali posudzovať individuálne v závislosti od konkrétnej skutkovej situácie.
- (15) Na účely transparentnosti, rovnakého zaobchádzania a účinného monitorovania by sa toto nariadenie malo uplatňovať len na pomoc *de minimis*, pri ktorej je možné vopred vypočítať presný ekvivalent hrubého grantu bez akejkoľvek potreby vykonať posúdenie rizika („transparentná pomoc“). Takýto presný výpočet je možný napríklad v prípade grantov, bonifikácie úrokových sadziieb, obmedzených oslobodení od dane či iných nástrojov so stanovenou hornou hranicou, ktorá zaručuje, že nebude prekročený príslušný strop. Stanovenie hornej hranice znamená, že pokiaľ nie je známa presná výška pomoci, členský štát musí vychádzať z predpokladu, že výška pomoci sa rovná hornej hranici uplatniteľnej na opatrenie, v prípade ktorého nie je známa presná výška, aby sa zabezpečilo, že viacero opatrení pomoci spolu nepresiahne strop stanovený v tomto nariadení, a aby sa dodržali pravidlá kumulácie.
- (16) Na účely transparentnosti, rovnakého zaobchádzania a správneho uplatňovania stropu *de minimis* by všetky členské štáty mali uplatňovať tú istú metódu výpočtu celkovej sumy poskytnutej pomoci, S cieľom uľahčiť tento výpočet by sa mali sumy pomoci, ktoré sa neposkytujú formou hotovostného grantu, prepočítať na ich ekvivalent hrubého grantu. Výpočet ekvivalentu hrubého grantu v prípade transparentných druhov pomoci iných než granty a pomoc splatná v niekoľkých splátkach si vyžaduje používanie trhových úrokových sadziieb platných v čase poskytnutia takejto pomoci. S cieľom uľahčiť jednotné, transparentné a jednoduché uplatňovanie pravidiel štátnej pomoci by trhovými sadzbami uplatniteľnými na účely tohto nariadenia mali byť referenčné sadzby stanovené v súlade s oznámením Komisie o revízii spôsobu stanovenia referenčných a diskontných sadziieb¹³.
- (17) Pomoc v podobe úverov vrátane pomoci *de minimis* na rizikové financovanie vo forme úverov by sa mala považovať za transparentnú pomoc *de minimis*, ak sa ekvivalent hrubého grantu vypočítal na základe trhových úrokových sadziieb platných v čase poskytnutia pomoci. Aby sa zjednodušilo zaobchádzanie s malými

¹³ Oznámenie Komisie o revízii spôsobu stanovenia referenčných a diskontných sadziieb (Ú. v. EÚ C 14, 19.1.2008, s. 6).

krátkodobými úvermi, treba stanoviť jasné a jednoducho použiteľné pravidlo, ktoré zohľadňuje výšku úveru aj dĺžku jeho trvania. Úvery zabezpečené kolaterálom, ktorý kryje aspoň 50 % úveru, a nepresahujúce buď sumu 1 500 000 EUR počas najviac piatich rokov, alebo sumu 750 000 EUR počas najviac desiatich rokov, možno považovať za úvery s ekvivalentom hrubého grantu, ktorý neprekračuje strop *de minimis*. Toto je založené na skúsenostiach Komisie a na inflácii, ku ktorej došlo od nadobudnutia účinnosti nariadenia Komisie (EÚ) č. 1407/2013, a na pravdepodobnom vývoji inflácie počas obdobia platnosti tohto nariadenia. Vzhľadom na ťažkosti spojené s určovaním ekvivalentu hrubého grantu pomoci poskytnutej podnikom, ktoré možno nebudú schopné úver splatiť, by sa toto pravidlo nemalo na také podniky uplatňovať.

- (18) Pomoc vo forme kapitálových injekcií by sa nemala považovať za transparentnú pomoc *de minimis* s výnimkou prípadu, keď celková výška injekcie z verejných zdrojov nepresahuje strop *de minimis*. Pomoc spočívajúca v opatreniach rizikového financovania vo forme kapitálových alebo kvázi kapitálových investícií, ako sa uvádza v usmerneniach o rizikovom financovaní¹⁴, by sa nemala považovať za transparentnú pomoc *de minimis* okrem prípadov, keď sa príslušným opatrením poskytuje kapitál nepresahujúci strop *de minimis*.
- (19) Pomoc v podobe záruk vrátane pomoci *de minimis* na rizikové financovanie vo forme záruk by sa mala považovať za transparentnú, ak sa ekvivalent hrubého grantu vypočítal na základe poplatkov podľa pravidla bezpečného prístavu (*safe harbour premiums*) stanovených v oznámení Komisie pre daný druh dotknutého podniku¹⁵. V tomto nariadení by sa malo stanoviť jasné a jednoducho uplatniteľné pravidlo, ktoré zohľadňuje výšku podkladového úveru aj trvanie záruky. Stanovenie jasného pravidla by malo pomôcť zjednodušiť zaobchádzanie s krátkodobými zárukami zabezpečujúcimi maximálne 80 % relatívne malého úveru, ak veriteľ a ručiteľ znášajú straty úmerne a za rovnakých podmienok a čisté vymožené prostriedky plynúce z vymoženia úveru z cenných papierov, ktoré poskytol dlžník, úmerne znižujú straty znášané veriteľom a ručiteľom. Toto pravidlo by sa nemalo používať na záruky za súvisiace transakcie, ktoré nepredstavujú úver, ako sú záruky za transakcie s vlastným kapitálom. Keďže: i) výška záruky nepresahuje 80 % podkladového úveru; ii) zaručená suma nepresahuje 2 250 000 EUR a iii) trvanie záruky nepresahuje päť rokov, záruka by sa mala považovať za záruku s ekvivalentom hrubého grantu, ktorý nepresahuje strop *de minimis*. To isté platí, ak: i) záruka nepresahuje 80 % podkladového úveru; ii) garantovaná suma nepresahuje 1 125 000 EUR a iii) trvanie záruky nepresahuje desať rokov.
- (20) Členské štáty môžu okrem toho použiť metodiku na výpočet ekvivalentu hrubého grantu záruk, ktorá bola oznámená Komisii podľa iného nariadenia Komisie v oblasti štátnej pomoci platného v danom čase a ktorá bola prijatá Komisiou ako metodika, ktorá je v súlade s oznámením o zárukách¹⁶ alebo akýmkoľvek nasledujúcim oznámením, za predpokladu, že prijatá metodika výslovne upravuje druh záruky a druh príslušnej operácie v kontexte uplatňovania tohto nariadenia. Vzhľadom na ťažkosti spojené s určovaním ekvivalentu hrubého grantu pomoci poskytnutej

¹⁴ Oznámenie Komisie – Usmernenia o štátnej pomoci na podporu rizikových finančných investícií (Ú. v. EÚ C 508, 16.12.2021, s. 1).

¹⁵ Napríklad oznámenie Komisie o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES na štátnu pomoc vo forme záruk (Ú. v. EÚ C 155, 20.6.2008, s. 10).

¹⁶ Tamže.

podnikom, ktoré by nemuseli byť schopné úver splatiť, by sa toto pravidlo nemalo na také podniky uplatňovať.

- (21) Ak sa pomoc *de minimis* poskytuje prostredníctvom finančných sprostredkovateľov, členské štáty by mali zabezpečiť, aby títo finanční sprostredkovatelia nedostávali žiadnu štátnu pomoc. To sa dá okrem iného dosiahnuť napríklad dodržiavaním stropu *de minimis* a ďalších podmienok tohto nariadenia na úrovni sprostredkovateľov. Aby sa zjednodušilo zaobchádzanie s finančnými sprostredkovateľmi vykonávajúcimi schémy pomoci *de minimis*, malo by sa v tomto nariadení stanoviť jasné a jednoducho uplatniteľné pravidlo, v ktorom sa zohľadní celková suma úverov zahŕňajúcich pomoc *de minimis*, ktorú finančný sprostredkovateľ poskytol počas troch rokov. Na základe skúseností Komisie možno finančných sprostredkovateľov, ktorí poskytujú zaručené úvery *de minimis* a pracujú s mechanizmom na prenesenie výhody obsiahnutej v záruke na konečných príjemcov, považovať za príjemcov ekvivalentu hrubého grantu, ktorý nepresahuje strop *de minimis*, ak je celková výška portfólia zaručených úverov *de minimis* nižšia ako 10 miliónov EUR alebo ak je celková výška portfólia zaručených úverov *de minimis* nižšia ako 40 miliónov EUR a skladá sa z jednotlivých súm úverov *de minimis* nižších ako 100 000 EUR, a to za predpokladu, že schéma *de minimis* je za rovnakých podmienok k dispozícii všetkým finančným sprostredkovateľom pôsobiacim v príslušnom členskom štáte.
- (22) Komisia by mala na základe notifikácie členského štátu preskúmať, či opatrenie, ktoré nemá podobu grantu, úveru, záruky, kapitálovej injekcie alebo opatrenia rizikového financovania vo forme kapitálových alebo kvázi kapitálových investícií, vedie k ekvivalentu hrubého grantu, ktorý nepresahuje strop *de minimis*, a preto by mohlo patriť do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (23) Povinnosťou Komisie je zabezpečiť, aby sa dodržiavali pravidlá štátnej pomoci a aby boli v súlade so zásadou lojálnej spolupráce stanovenou v článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii. Členské štáty by mali uľahčiť plnenie tejto úlohy zavedením potrebných nástrojov na zabezpečenie toho, aby celková výška pomoci *de minimis* poskytnutej jednému podniku podľa pravidla *de minimis* nepresiahla celkový prípustný strop. Členské štáty by mali poskytnutú pomoc monitorovať, aby zabezpečili, že nebudú prekročené príslušné stropy a že budú dodržané pravidlá kumulácie. Na splnenie tejto povinnosti by členské štáty mali uvádzať úplné informácie o poskytnutej pomoci *de minimis* v centrálnom registri a kontrolovať, či nejaká novo poskytnutá pomoc nepresahuje príslušný strop.
- (24) S cieľom uľahčiť zvládnuteľnosť administratívnych aspektov sa členské štáty môžu rozhodnúť, že v centrálnom registri nebudú zaznamenávať informácie o pomoci *de minimis*, ktorá nepresahuje 1 000 EUR a ktorá bola poskytnutá jednému podniku počas obdobia troch rokov. Tým nie je dotknutá povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby sa neprekročil strop *de minimis* a aby boli splnené ostatné podmienky tohto nariadenia.
- (25) Cieľom pravidiel transparentnosti je zabezpečiť lepšie dodržiavanie predpisov, väčšiu zodpovednosť, partnerské hodnotenie a v konečnom dôsledku účinnejšie vynakladanie verejných prostriedkov. Vzhľadom na oprávnený záujem, pokiaľ ide o transparentnosť pri poskytovaní informácií verejnosti o využívaní štátnych finančných prostriedkov, Komisia dospela k záveru, že uverejnenie mena príjemcu pomoci v centrálnom registri, ak je príjemcom pomoci fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má v názve meno fyzickej osoby, neprimerane nezasahuje do práva príjemcov na ochranu ich osobných údajov.

- (26) V nariadení sa stanovuje súbor podmienok, podľa ktorých žiadne opatrenie patriace do pôsobnosti tohto nariadenia nemôže byť považované za opatrenie ovplyvňujúce obchod medzi členskými štátmi a narúšajúce hospodársku súťaž alebo hroziace jej narušením. Nariadenie by sa preto malo vzťahovať aj na pomoc poskytnutú pred nadobudnutím jeho účinnosti, za predpokladu, že sú splnené všetky podmienky stanovené v nariadení. Podobne by sa podpora, ktorá spĺňala kritériá nariadenia (EÚ) č. 1407/2013 a ktorá bola poskytnutá medzi 1. januárom 2014 a 31. decembrom 2023, mala považovať za podporu oslobodenú od notifikačnej povinnosti stanovenej v článku 108 ods. 3 zmluvy.
- (27) So zreteľom na frekvenciu, v akej je zvyčajne potrebné revidovať politiku štátnej pomoci, by sa malo obdobie uplatňovania tohto nariadenia obmedziť. Toto nariadenie by preto malo nadobudnúť účinnosť 1. januára 2024 a malo by sa uplatňovať do 31. decembra 2030.
- (28) Ak by účinnosť tohto nariadenia uplynula bez toho, aby bola predĺžená, členské štáty by mali mať v súvislosti s pomocou *de minimis*, na ktorú sa vzťahuje toto nariadenie, šesťmesačné adaptačné obdobie,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa uplatňuje na pomoc poskytovanú podnikom vo všetkých sektoroch, s výnimkou:
  - a) pomoci poskytovanej podnikom pôsobiacim v sektore rybolovu a akvakultúry, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1379/2013¹⁷;
  - b) pomoci poskytovanej podnikom pôsobiacim v poľnohospodárskej prvovýrobe;
  - c) pomoci poskytovanej podnikom pôsobiacim v odvetví spracovania a marketingu poľnohospodárskych výrobkov, a to v jednom z týchto prípadov:
    - i) ak je výška pomoci stanovená na základe ceny alebo množstva takýchto výrobkov kúpených od prvovýrobcov alebo uvedených na trh príslušnými podnikmi;
    - ii) ak je pomoc podmienená tým, že bude čiastočne alebo úplne postúpená prvovýrobcom;
  - d) pomoci poskytovanej na činnosti súvisiace s vývozom do krajín mimo EÚ alebo členských štátov, konkrétne pomoci priamo súvisiacej s vyváženými množstvami, pomoci na zriadenie a prevádzkovanie distribučnej sústavy alebo na iné bežné výdavky súvisiace s vývoznou činnosťou;

---

¹⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1379/2013 z 11. decembra 2013 o spoločnej organizácii trhov s produktmi rybolovu a akvakultúry, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 104/2000 (Ú. v. EÚ L 354, 28.12.2013, s. 1).

- e) pomoci, ktorá je podmienená uprednostňovaním používania domácich výrobkov a služieb pred dovážanými.
2. Ak podnik pôsobí v sektoroch uvedených v odseku 1 písm. a), b) alebo c) a zároveň pôsobí v jednom alebo vo viacerých sektoroch alebo vykonáva iné činnosti, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, toto nariadenie sa uplatňuje na pomoc poskytnutú v súvislosti s týmito inými sektormi alebo činnosťami za predpokladu, že príslušný členský štát primeranými prostriedkami, ako napríklad oddelením činností alebo oddelením účtov, zabezpečí, aby činnosti v sektoroch vylúčených z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia nevyužívali pomoc *de minimis* poskytovanú v súlade s týmto nariadením.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:
- a) „poľnohospodárske výrobky“ sú výrobky vymenované v prílohe I k zmluve, s výnimkou produktov rybolovu a akvakultúry stanovených v nariadení (EÚ) č. 1379/2013;
  - b) „spracovanie poľnohospodárskych výrobkov“ je akékoľvek pôsobenie na poľnohospodársky výrobok, výsledkom ktorého je takisto poľnohospodársky výrobok, s výnimkou činností prebiehajúcich v poľnohospodárskych podnikoch a potrebných na prípravu živočíšneho alebo rastlinného výrobku na prvý predaj;
  - c) „marketing poľnohospodárskych výrobkov“ je uchovávanie alebo vystavovanie poľnohospodárskeho výrobku na účely jeho predaja, ponúkajúceho výrobku na predaj, jeho dodanie alebo akýkoľvek iný spôsob umiestňovania výrobku na trh, s výnimkou prvého predaja od prvovýrobcu ďalším predajcom alebo spracovateľom a s výnimkou akejkoľvek činnosti, ktorou sa výrobok pripravuje na takýto prvý predaj; predaj od prvovýrobcu konečným spotrebiteľom sa považuje za marketing poľnohospodárskych výrobkov, ak sa uskutoční v samostatných priestoroch vyhradených na tento účel;
  - d) „finančný sprostredkovateľ“ je akákoľvek finančná inštitúcia bez ohľadu na jej formu a vlastníctvo, a to vrátane fondov, súkromného kapitálu, verejných investičných fondov, bánk, inštitúcií poskytujúcich mikrofinancovanie a záručných spoločností.
2. „Jeden podnik“ na účely tohto nariadenia zahŕňa všetky subjekty vykonávajúce hospodársku činnosť, medzi ktorými je aspoň jeden z týchto vzťahov:
- a) jeden subjekt má väčšinu hlasovacích práv, ktoré patria akcionárom alebo spoločníkom, v inom subjekte;
  - b) jeden subjekt má právo vymenovať alebo odvolať väčšinu členov správneho, riadiaceho alebo dozorného orgánu iného subjektu;
  - c) jeden subjekt má právo uplatňovať rozhodujúci vplyv na iný subjekt na základe zmluvy, ktorú s daným subjektom uzavrel, alebo na základe ustanovenia v zakladajúcom dokumente alebo stanovách tohto subjektu;
  - d) jeden subjekt, ktorý je akcionárom alebo spoločníkom iného subjektu, má sám na základe zmluvy s inými akcionármi alebo spoločníkmi daného subjektu pod

kontrolou väčšinu hlasovacích práv akcionárov alebo spoločníkov v danom subjekte.

Subjekty, ktoré majú akýkoľvek zo vzťahov uvedených v písm. a) až d) prostredníctvom jedného alebo viacerých iných subjektov, sa takisto považujú za jeden podnik.

Článok 3

Pomoc de minimis

1. Opatrenia pomoci sa považujú za opatrenia, ktoré nespĺňajú všetky kritériá stanovené v článku 107 ods. 1 zmluvy, a preto sú oslobodené od notifikačnej povinnosti stanovenej v článku 108 ods. 3 zmluvy, ak spĺňajú podmienky stanovené v tomto nariadení.
2. Celková výška pomoci *de minimis*, ktorú členský štát poskytne jednému podniku, nesmie za akékoľvek obdobie troch rokov prekročiť 300 000 EUR.
3. Pomoc *de minimis* sa považuje za poskytnutú v okamihu, keď sa vymáhateľné právo na prijímanie pomoci udelí podniku na základe uplatniteľného vnútroštátneho právneho režimu, a to bez ohľadu na dátum vyplatenia pomoci *de minimis* danému podniku.
4. Stropy stanovené v odseku 2 sa uplatňujú bez ohľadu na formu pomoci *de minimis* alebo cieľ, ktorý sleduje, ako aj nezávisle od toho, či je pomoc, ktorú poskytuje členský štát, financovaná úplne alebo čiastočne zo zdrojov Únie.
5. Na účely stropov stanovených v odseku 2 sa pomoc vyjadruje ako hotovostný grant. Všetky použité čísla sú hrubé sumy, to znamená pred zdanením alebo bez zníženia o ďalšie poplatky. Ak sa pomoc poskytuje inou formou než formou grantu, výška pomoci sa rovná ekvivalentu hrubého grantu pomoci.
6. Pomoc splatná v niekoľkých splátkach je diskontovaná na jej hodnotu v čase jej poskytnutia. Ako úroková sadzba na diskontné účely sa použije diskontná sadzba uplatniteľná v čase poskytnutia pomoci.
7. Ak by sa poskytnutím novej pomoci *de minimis* presiahol príslušný strop stanovený v odseku 2, výhody plynúce z tohto nariadenia sa na túto novú pomoc nevzťahujú.
8. V prípade fúzií alebo akvizícií treba zohľadniť všetku pomoc *de minimis* poskytnutú predtým ktorémukoľvek z podnikov, ktoré sú účastníkmi fúzie, aby sa zistilo, či prípadná nová pomoc *de minimis* poskytnutá novému alebo nadobúdajúcemu podniku presahuje príslušný strop. Pomoc *de minimis* zákonne poskytnutá pred fúziou alebo akvizíciou zostáva zákonnou.
9. V prípade rozdelenia jedného podniku na dva či viac samostatných podnikov sa pomoc *de minimis* poskytnutá pred rozdelením priradí tomu podniku, ktorý z nej mal výhody, čo je v zásade ten podnik, ktorý preberá činnosti, na ktoré sa pomoc *de minimis* využila. Ak takéto priradenie nie je možné, pomoc *de minimis* sa priradí úmerne na základe účtovnej hodnoty vlastného kapitálu nových podnikov v deň rozdelenia podniku.

Článok 4

Výpočet ekvivalentu hrubého grantu

1. Toto nariadenie sa uplatňuje iba na pomoc, pri ktorej je možné vopred presne vypočítať ekvivalent hrubého grantu pomoci bez toho, aby sa muselo vykonať posúdenie rizika („transparentná pomoc“).
2. Pomoc vo forme grantov alebo bonifikácie úrokových sadzieb sa považuje za transparentnú pomoc *de minimis*.
3. Pomoc vo forme úverov sa považuje za transparentnú pomoc *de minimis*, ak:
  - a) proti príjemcovi pomoci nie je vedené kolektívne insolvenčné konanie, ani nespĺňa kritériá domácich právnych predpisov na to, aby sa proti nemu viedlo kolektívne insolvenčné konanie na návrh jeho veriteľov. V prípade veľkých podnikov musí byť príjemca v situácii porovnateľnej s úverovým ratingom aspoň „B–“ a buď
  - b) úver je zabezpečený kolaterálom, ktorý kryje aspoň 50 % úveru, a úver dosahuje výšku buď 1 500 000 EUR na obdobie piatich rokov, alebo 750 000 EUR na obdobie desiatich rokov; ak je úver nižší ako uvedené sumy alebo sa poskytuje na obdobie kratšie ako päť, resp. desať rokov, ekvivalent hrubého grantu daného úveru sa vypočíta ako zodpovedajúca pomerná časť príslušného stropu stanoveného v článku 3 ods. 2 tohto nariadenia, alebo
  - c) ekvivalent hrubého grantu bol vypočítaný na základe referenčnej sadzby platnej v čase poskytnutia grantu.
4. Pomoc vo forme kapitálových injekcií sa považuje za transparentnú pomoc *de minimis* len vtedy, ak celková výška injekcie z verejných zdrojov nepresahuje strop *de minimis*.
5. Pomoc obsiahnutá v opatreniach rizikového financovania vo forme kapitálových alebo kvázi kapitálových investícií sa považuje za transparentnú pomoc *de minimis* len vtedy, ak kapitál poskytnutý jednému podniku nepresahuje strop *de minimis*.
6. Pomoc vo forme záruk sa považuje za transparentnú pomoc *de minimis*, ak:
  - a) proti príjemcovi pomoci nie je vedené kolektívne insolvenčné konanie, ani nespĺňa kritériá domácich právnych predpisov na to, aby sa proti nemu viedlo kolektívne insolvenčné konanie na návrh jeho veriteľov. V prípade veľkých podnikov musí byť príjemca v situácii porovnateľnej s úverovým ratingom aspoň „B–“ a buď
  - b) záruka v žiadnom okamihu nepresiahne 80 % podkladového úveru, veriteľ a ručiteľ znášajú straty úmerne a za rovnakých podmienok, čisté vymožené prostriedky plynúce z vymoženia úveru z cenných papierov, ktoré poskytol dlžník, úmerne znižujú straty znášané veriteľom a ručiteľom, pričom buď je garantovaná suma 2 250 000 EUR a trvanie záruky je päť rokov, alebo je garantovaná suma 1 125 000 EUR a trvanie záruky je desať rokov; ak je garantovaná suma nižšia než uvedené sumy alebo ak je trvanie záruky kratšie ako päť, resp. desať rokov, ekvivalent hrubého grantu uvedenej záruky sa vypočíta ako zodpovedajúca pomerná časť príslušného stropu stanoveného v článku 3 ods. 2 tohto nariadenia, alebo
  - c) ekvivalent hrubého grantu sa vypočítal na základe poplatkov podľa pravidla bezpečného prístavu (*safe harbour premiums*) stanovených v oznámení Komisie alebo
  - d) ešte pred svojím použitím bola

- i) metodika použitá na výpočet ekvivalentu hrubého grantu záruky oznámená Komisii podľa iného nariadenia Komisie v oblasti štátnej pomoci platného v danom čase a schválená Komisiou ako metodika, ktorá je v súlade s oznámením o zárukách alebo akýmkoľvek nasledujúcim oznámením a
  - ii) táto metodika výslovne upravuje druh záruky a druh súvisiacej transakcie v kontexte uplatňovania tohto nariadenia.
- 7. Každá pomoc, ktorú dostane finančný sprostredkovateľ vykonávajúci jednu alebo viacero schém pomoci *de minimis*, ktorá je za rovnakých podmienok dostupná finančným sprostredkovateľom pôsobiacim v príslušnom členskom štáte, sa považuje za transparentnú pomoc *de minimis*, ak:
  - a) finančný sprostredkovateľ prenesie výhodu získanú prostredníctvom štátnych záruk na príjemcov tým, že týmto príjemcom poskytne nové prednostné úvery s nižšími úrokovými sadzbami alebo nižšími požiadavkami na kolaterál, pričom žiadna záruka nepresiahne 80 % podkladového úveru a
  - b) zaručené úvery *de minimis* sa poskytujú príjemcom, ktorí sa nachádzajú v situácii porovnateľnej s úverovým ratingom aspoň „B–“ a celková výška takýchto úverov je:
    - i) nižšia ako 10 miliónov EUR alebo
    - ii) nižšia ako 40 miliónov EUR a žiadny jednotlivý zaručený úver *de minimis* nepresahuje 100 000 EUR.

Ak je výška úverov *de minimis* finančného sprostredkovateľa nižšia ako 10 miliónov EUR, ako je vymedzené v písm. b) bode 1 alebo 40 miliónov EUR, ako je vymedzené v písm. b) bode 2, ekvivalent hrubého grantu priraditeľný ku každej sume sa vypočíta ako zodpovedajúca pomerná časť príslušného stropu stanoveného v článku 3 ods. 2 tohto nariadenia. Aby sa predišlo pochybnostiam, podmienkou týkajúcou sa výšky úveru podľa písmena b) nie sú dotknuté podmienky stanovené v článku 4 ods. 3 tohto nariadenia.

- 8. Pomoc vo forme iných nástrojov sa považuje za transparentnú pomoc *de minimis*, ak sa nástrojom stanovuje horná hranica, ktorá zabezpečuje, že príslušný strop nebude prekročený.

Článok 5

Kumulácia

1. Pomoc *de minimis* poskytnutá v súlade s týmto nariadením sa môže kumulovať s pomocou *de minimis* poskytnutou v súlade s nariadením Komisie (EÚ) č. 360/2012¹⁸ až do výšky stropu stanoveného v nariadení (EÚ) č. 360/2012. Pomoc *de minimis* poskytnutá v súlade s týmto nariadením sa môže kumulovať s pomocou *de minimis* poskytnutou v súlade s inými nariadeniami o pomoci *de minimis* až do výšky príslušného stropu stanoveného v článku 3 ods. 2 tohto nariadenia.
2. Pomoc *de minimis* sa nekumuluje so štátnou pomocou vo vzťahu k rovnakým oprávneným nákladom alebo štátnou pomocou na to isté opatrenie rizikového financovania, ak by takáto kumulácia presahovala najvyššiu príslušnú intenzitu pomoci alebo výšku pomoci stanovenú v závislosti od osobitných okolností jednotlivých prípadov v nariadení o skupinovej výnimke alebo rozhodnutí prijatom Komisiou. Pomoc *de minimis*, ktorá sa neposkytuje na konkrétne oprávnené náklady ani sa k nim nedá priradiť, možno kumulovať s inou štátnou pomocou na základe nariadenia o skupinovej výnimke alebo rozhodnutia prijatého Komisiou.

Článok 6

Monitorovanie a predkladanie správ

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie o poskytnutej pomoci *de minimis* zaznamenávali v centrálnom registri na vnútroštátnej úrovni alebo na úrovni Únie. Centrálny register sa zriadi do dvoch rokov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. Informácie v centrálnom registri musia zahŕňať identifikáciu príjemcu, sumu pomoci, dátum poskytnutia pomoci, orgán poskytujúci pomoc, nástroj pomoci a príslušný sektor na základe štatistickej klasifikácie ekonomických činností v Európskej únii („klasifikácia NACE“). Centrálny register sa zriadi tak, aby umožňoval jednoduchý prístup verejnosti k informáciám. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že nebudú v centrálnom registri zaznamenávať informácie o pomoci *de minimis*, ktorá nepresahuje 1 000 EUR a ktorá bola poskytnutá jednému podniku počas obdobia troch rokov.
2. Členské štáty zaznamenajú v centrálnom registri informácie uvedené v odseku 1 o pomoci *de minimis*, ktorú poskytol ktorýkoľvek orgán v príslušnom členskom štáte, a to do 20 pracovných dní od poskytnutia pomoci. Takéto informácie o pomoci *de minimis*, ktoré získajú finanční sprostredkovatelia vykonávajúci schémy pomoci *de minimis* sa zaznamenajú do 20 pracovných dní od doručenia správy podľa odseku 5.
3. Členské štáty uchovávajú záznamy o zaznamenaných informáciách o individuálnej pomoci *de minimis* počas desiatich rokov od dátumu poskytnutia pomoci a o každej schéme pomoci *de minimis* počas desiatich rokov odo dňa, keď bola v rámci takejto schémy poskytnutá posledná individuálna pomoc.
4. Členský štát poskytne novú pomoc *de minimis* v súlade s týmto nariadením až po tom, ako si overí, že nová pomoc *de minimis* nezvýši celkovú výšku pomoci *de minimis* poskytnutej príslušnému podniku nad úroveň stropu stanoveného v článku 3 ods. 2 tohto nariadenia a že sú splnené všetky podmienky stanovené v tomto nariadení.

¹⁸ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 360/2012 z 25. apríla 2012 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v prospech podnikov poskytujúcich služby všeobecného hospodárskeho záujmu (Ú. v. EÚ L 114, 26.4.2012, s. 8).

5. Na účely uplatňovania odseku 1 finanční sprostredkovatelia vykonávajúci schémy pomoci *de minimis* podávajú členskému štátu štvrťročne správu o celkovej výške prijatej pomoci *de minimis*, a to do desiatich dní od konca štvrťroka. Dátum poskytnutia je posledný deň štvrťroka.
6. Členské štáty, ktoré používajú centrálny register na vnútroštátnej úrovni, predkladajú každý rok do 30. júna súhrnné údaje o pomoci *de minimis* poskytnutej za predchádzajúci rok. Súhrnné údaje obsahujú počet príjemcov, celkovú výšku poskytnutej pomoci *de minimis* a celkovú výšku pomoci *de minimis* poskytnutej podľa sektorov (s využitím „klasifikácie NACE“).
7. Na písomnú žiadosť Komisie predloží príslušný členský štát Komisii do 20 pracovných dní alebo v rámci dlhšej lehoty uvedenej v žiadosti všetky informácie, ktoré Komisia považuje za potrebné na posúdenie toho, či boli dodržané podmienky tohto nariadenia, najmä celková výška pomoci *de minimis*, ktorú akýkoľvek podnik dostal v zmysle tohto nariadenia a iných nariadení o pomoci *de minimis*.

Článok 7

Prechodné ustanovenia

1. Toto nariadenie sa uplatňuje na pomoc poskytnutú pred nadobudnutím jeho účinnosti, ak pomoc spĺňa všetky podmienky stanovené v tomto nariadení.
2. Akákoľvek individuálna pomoc *de minimis* poskytnutá medzi 1. januárom 2014 a 31. decembrom 2023, ktorá spĺňa podmienky stanovené v nariadení (EÚ) č. 1407/2013, sa považuje za pomoc, ktorá nespĺňa všetky kritériá stanovené v článku 107 ods. 1 zmluvy, a je teda oslobodená od notifikačnej povinnosti stanovenej v článku 108 ods. 3 zmluvy.
3. Po uplynutí obdobia platnosti tohto nariadenia možno každú pomoc *de minimis*, ktorá spĺňa podmienky stanovené v tomto nariadení, právoplatne vykonávať ešte počas ďalších šiestich mesiacov.
4. Kým nebude zriadený centrálny register a kým nebude pokrývať obdobie troch rokov, ak má členský štát v úmysle poskytnúť podniku pomoc *de minimis* v súlade s týmto nariadením, daný členský štát písomne alebo elektronicky informuje tento podnik o výške pomoci vyjadrenej ako ekvivalent hrubého grantu a o jej povahe *de minimis*, a to s odkazom priamo na toto nariadenie. Ak sa pomoc *de minimis* poskytuje v súlade s týmto nariadením rôznym podnikom na základe určitej schémy a ak sa v rámci uvedenej schémy poskytujú týmto podnikom rôzne sumy individuálnej pomoci, príslušný členský štát sa môže rozhodnúť, že si splní uvedenú povinnosť informovaním podnikov o sume zodpovedajúcej maximálnej výške pomoci, ktorá sa má v rámci tejto schémy poskytnúť. V takých prípadoch sa prostredníctvom pevne stanovenej sumy zisťuje, či bol dodržaný príslušný strop stanovený v článku 3 ods. 2 tohto nariadenia. Pred poskytnutím pomoci by mal členský štát v písomnej alebo elektronickej forme vyhlásenie od príslušného podniku o akejkoľvek inej pomoci *de minimis* prijatej na základe tohto nariadenia alebo na základe iných nariadení o pomoci *de minimis* počas predchádzajúcich dvoch rokov a počas prebiehajúceho roka.

Článok 8

Nadobudnutie účinnosti a obdobie uplatňovania

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. januára 2024.

Uplatňuje sa do 31. decembra 2030.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli

*Za Komisiu
predsedníčka
[...]*